

[Niels Frederiksen.]

for disse Landbrugsvarer, der var i nogen Grad rimelig. Hvis Staten vilde sætte ind som Opkøber til Forbrugerformaal og gennem Ernæringskorts Uddelelse og Organisering af Konsumet indenfor Landets Grænser kunde aftrække 2 000 Kreaturer fra Markedet om Ugen, selv om de skulde koste 70 Kr. pr. Stk., da vilde det have en prismæssig Indvirkning paa hele den Produktion og skabe Mulighed for, at denne Produktionsgren kunde naa op mod det rentable. Regeringens Opmærksomhed er henledt paa — og det er disse Undersøgelser Udtryk for —, om det er muligt at give Landbruget Støtte paa dette Produktionsomraade, hvor Rentabiliteten er fuldkommen ødelagt. Det forekommer mig ikke, at man fra Oppositionspartiernes Side har Ret til at sige, at den højtærede Regering ved den Politik, den har ført, intet har gjort hverken for at modvirke en Deroute eller for at medvirke til, at større Rentabilitet kan opnaas.

Dernæst har man gentagne Gange fremført den Kritik, at det, den højtærede Regering har gennemført, kun er en Understøttelsespolitik og øgede Skattepaalæg for den skattehærgede Befolkning. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal anførte det ogsaa i sin Ordførertale, og jeg hørte, at der lød et „Hør“ fra højre Side af Salen. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at ved sidste Skatteudskrivning i Sommer gik man ud over det, der skatte-mæssigt var rimeligt. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal burde i Sandhedens Interesse oplyse, at den Skatteudskrivning, der foregik i Sommer, kun foregik for at bidrage til at fritage andre Borgere for Skat og fritage Samfundet for den Fattighjælp, som ellers nødvendigvis maatte falde som en Byrde paa de offentlige Institutioner. Det er alligevel lidt haardt, synes det mig, naar man stadig klager over Skattetrykket og siger, at vi dænger Skat paa Skat, men aldrig tillader sig at oplyse, at en hel Del af denne Skatteudskrivning er gennemført for at give Flertallet af de danske Landmænd Skattefrihed i det Aar, baade hvad Ejendomsskatter og personlige Skatter angaar. Hvorfor oplyser man ikke dette? Tør man ikke sige det, eller ønsker man bevidst at tilsløre de virkelige Forhold?

Fremsættelsen af den Slags politiske Betragtninger er Agitation. Det er vildledende, og det er at fremføre Forholdene paa en urigtig Maade for i Sindene at opklække en Opfattelse af den Politik, der er ført, som ikke har noget med Virkeligheden at gøre. Derfor vil jeg gerne ved denne Lejlighed have Lov til at protestere imod den Kritik, der af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er fremført paa dette Omraade. Det, der her er sket, er ikke et Skattepaalæg, men en anden Skattefordeling end den, det efter gældende Lov var nødvendig for Borgere at rette sig efter, og det, man fra Regeringens Side tilstræber ved den Skattepolitik, der er ført, er at flytte Skattetrykket fra dem, der daarligst kan bære det, over til de Borgere, der er i Stand dertil, uden derved at øge det samlede Skattetryk paa den danske Befolkning, og jeg kan ikke se rettere end, at det er en i bedste Forstand demokratisk Politik, som de vanskelige Forhold har nødvendiggjort.

Dernæst blev der fremsat den meget kraftige kritiske Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at den Regering, som ikke kunde anvise Vej til Besparelser, var ikke Pladsen voksen. Jeg vil gerne om denne Paastand sige, at den Opposition, som i en vanskelig Tid besidder Magt til at standse en hvilken som helst Reformlovgivning i et Land, maa føle sit Ansvar ringe, hvis den ikke kan saa meget som antyde, hvor den er villig til at medvirke til Besparelser. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde klart og tydeligt: Vi ønsker ikke en Føringelse af den sociale Lovgivning, vi ønsker ikke en Føringelse af de fattiges Kaar, vi ønsker ikke en Føringelse af Tjenestemændenes Stilling, men vi ønsker et mere smidigt Lønregulativ. Ja, hvor skal vi saa spare? Derefter holdt det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sin sædvanlige Tale om Tarifferne, og om at de medførte en Stivnen af Erhvervslivets Arbejdsvilkaar. Det ærede Medlem glemmer, at han, da han selv var Statsminister, ikke evnede at faa Indflydelse paa dette Forhold, og han evner det heller ikke, hvis han igen skulde blive Statsminister — hvad jeg nu ikke tror, han bliver foreløbig.

Det er meget let at sige „Tilpasning“ og „Besparelse“, men spørger man om, paa hvilke Omraader af Betydning det skal være,